

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/144/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4421203251
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrea Szombathová Poláková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2023:4421203251.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovvej a členiek senátu Mgr. Ingrid Vallovej a JUDr. Kataríny Marčekovej, v spore žalobcov: 1. EKSO, s. r. o., Nové Zámky, Svätoplukova 4388/1, IČO: 44 119 054, zastúpený advokátskou kanceláriou KASATKIN & PARTNERS, s. r. o., so sídlom Bratislava, Záhradnícka 29, IČO: 47 255 021 a 2. JUDr. Juraj Puskaier, Bratislava, Račianska 71 - správca konkurznej podstaty úpadcu Výrobno-obchodné družstvo v Šuranoch v likvidácii, SNP 149, Šurany, IČO: 00 199 508, proti žalovanému: Telovýchovná jednota Slávia JO Šurany, Duklianska 41, Šurany, IČO: 00 892 271, zastúpený BADUCCI Legal, s. r. o., so sídlom Bratislava, Mostová 2, IČO: 35 872 900, o určenie vlastníckeho práva, o odvolaní žalobcu v 2. rade proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 24. júna 2022 č. k. 13C/57/2021-176 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému priznáva vo vzťahu k žalobcovi v 2. rade nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1.1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ustanoveniami § 123, § 126, § 39, § 130 Občianskeho zákonníka, § 19 ods. 2 zák. č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní, § 78 zák. č. 7/2005 Zb. o konkurze a reštrukturalizácii (účinný v roku 2019), § 15e zák. č. 138/1991 Zb. Uviedol, že žalobcovia v 1. a 2. rade sa svojou žalobou domáhali určenia, že žalobca v 1. rade je výlučným vlastníkom nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX pre kat. územie A., ktoré sú vedené ako stavby súp. č. XXXX na parc. reg. C-KN č. 1916/14, súp. č. XXXX na parc. reg. C-KN č. 1916/11 a 1916/12, súp. č. XXXX na parc. reg. C-KN č. 1916/13 a súp. č. XXXX na parc. reg. C-KN č. 1916/15 a 1916/16. Svoju žalobu zdôvodňovali tým, že na majetok úpadcu Výrobno-obchodné družstvo v Šuranoch, v likvidácii, SNP 149, Šurany, IČO: 00199508 bol uznesením Krajského súdu Bratislava sp. zn. 1K/222/1994 zo dňa 16. 10. 1995 vyhlásený konkurz a za jeho správcu bol určený žalobca v 2. rade dňa 17. 05. 2007, pričom uznesením zo dňa 20. 02. 1997 konkurzný súd udelil súhlas na predaj majetku úpadcu mimo dražby. Dňa 01. 08. 2019 správca konkurznej podstaty doplnil súpis majetku o nehnuteľnosti v kat. území A., a to maštal' súp. č. XXXX na parc. č. 1916/11 a 1916/12, sklad krmiva súp. č. XXXX na parc. č. 1916/13, administratívnu budovu a stajňu súp. č. XXXX na parc. č. 1916/14, kôľňu - jazdiareň súp. č. XXXX na parc. č. 1916/15 a 1916/16, rozhodcovskú vežu 1 na parc. č. 1335/1 a 1330 a rozhodcovskú vežu 2 na parc. č. 1253/100 a 1371, pričom mu nebolo doručené žiadne podanie od osôb, ktoré by si uplatňovali nároky spochybňujúce ich zaradenie do súpisu a následne po ponukovom konaní tieto nehnuteľnosti kúpnu zmluvou z 26. 03. 2020 previedol tieto na žalobcu v 1. rade a dňa 30. 10. 2020 bol k tejto zmluve uzavretý dodatok týkajúci sa stavieb, ktoré sú predmetom tohto konania, ktorých označenie bolo zmenené. Následne však žalobca v 2. rade v katastri nehnuteľností zistil, že na LV č.

XXXX pre kat. územie A. je na základe oznámenia o pridelení súpisného čísla 1513/2020 a 15614/2020 zo dňa 17. 12. 2020 - Z- 10358/2020 - č. zmeny 108/2020 ako vlastník predmetných nehnuteľností evidovaný žalovaný, ktorý zaradenie majetku do súpisu nenamietal, hoci o ňom vedel. Tvrdili, že majú naliehavý právny záujem na takomto určení, nakoľko osoba, ktorá tvrdí, že majetok do súpisu nepatrí, mohla podať žalobu o vylúčenie veci s konkurzom, čo sa však nestalo.

1.2. Z vykonaného dokazovania mal súd za nesporné preukázané, že uznesením súdu bol na majetok úpadcu vyhlásený konkurz, v rámci ktorého za jeho správcu bol určený žalobca v 2. rade dňa 17. 05. 2007, pričom uznesením zo dňa 20. 02. 1997 konkurzný súd udelil súhlas na predaj majetku úpadcu mimo dražby. Dňa 01. 08. 2019 správca konkurznej podstaty doplnil súpis majetku o nehnuteľnosti v kat. území A., a to maštal' súp. č. XXXX na parc. č. 1916/11 a 1916/12, sklad krmiva súp. č. XXXX na parc. č. 1916/13, administratívnu budovu a stajňu súp. č. XXXX na parc. č. 1916/14, kôľňu - jazdiareň súp. č. XXXX na parc. č. 1916/15 a 1916/16, rozhodcovskú vežu 1 na parc. č. 1335/1 a 1330 a rozhodcovskú vežu 2 na parc. č. 1253/100 a 1371, pričom mu nebolo doručené žiadne podanie od osôb, ktoré by si uplatňovali nároky spochybňujúce ich zaradenie do súpisu a následne po ponukovom konaní tieto nehnuteľnosti kúpnu zmluvou z 26. 03. 2020 previedol na žalobcu v 1. rade a dňa 30. 10. 2020 bol k tejto zmluve uzavretý dodatok týkajúci sa stavieb, ktoré sú predmetom tohto konania, ktorých označenie bolo zmenené. Podstatnou pre posúdenie vzťahu medzi stranami sporu je zistenie, že dňa 01. 08. 2019 správca konkurznej podstaty doplnil súpis majetku o nehnuteľnosti v kat. území A., špecifikované vyššie, následne tieto predal kúpnu zmluvou žalobcovi v 1. rade, ako aj to, že dňa 15. 12. 2020 bolo v prospech žalovaného zapísané vlastnícke právo k predmetným stavbám.

1.3. Je nesporné, že správca konkurznej podstaty žalovaného nevyzval, aby ten uplatnil svoje právo na vylúčenie veci zo súpisu majetku úpadcu na súde, resp. žalobca v 2. rade (ako správca) túto skutočnosť súdu nepreukázal a ani netvrdil, že by bol žalovaného k tomu vyzval a nevyjadril sa k tomu, prečo takto nekonal. Pokiaľ ide o posúdenie nároku žalobcu v 1. rade, bolo pre rozhodnutie v tejto veci potrebné preskúmať, či konanie žalobcu v 2. rade ako správcu konkurznej podstaty úpadcu, ktorý prevádzal predmetné stavby v prospech žalobcu v 1. rade kúpnu zmluvou (najmä pri súpise majetku a s ním súvisiacich povinnostiach správcu) bolo v súlade so zákonom, resp. či žalovaný mohol svoje práva poskytnuté mu zákonom, uplatniť. Súd prvej inštancie mal nepochybne za preukázané, že správca konkurznej podstaty musel vedieť, že užívateľom stavieb, ktoré do súpisu majetku úpadcu dňa 01. 08. 2019 zaradil, je žalovaný, že v jeho prospech boli vydané stavebné povolenia a kolaudačné rozhodnutie, inými slovami, je zrejme, že ak sa správca konkurznej podstaty rozhodol zaradiť tieto stavby do súpisu majetku úpadcu, mal žalovaného poučiť o jeho právach vyplývajúcich mu § 19 ods. 2 zákona č. 329/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní. Pokiaľ tak neurobil, žalovaný sa nemohol excindačnou žalobou brániť a jedinou možnosťou, ktorá mu na ochranu jeho ústavou garantovaného práva (vlastniť majetok) zostala, je brániť sa proti postupu správcu konkurznej podstaty v tomto konaní. Preto námietka žalobcov, že žalovaný excindačnú žalobu nepodal, je irelevantná, pretože práve postup žalobcu v 2. rade mu v podaní takej žaloby zabránil. Preto poskytnúť ochranu takejto argumentácii by bolo nielen v rozpore s dobrými mravmi, ale aj v rozpore so zákonom, a preto tento argument žalobcov nemôže obstáť.

1.4. Zároveň, pokiaľ ide o žalobcu v 2. rade, prvotným dôvodom pre zamietnutie žaloby vo vzťahu k nemu je skutočnosť, že žalobca v 2. rade nie je v tomto konaní aktívne vecne legitimovaný. Je nesporné, že žalobca v 2. rade sa v konaní ničoho vo svoj prospech nedomáha a že nie je v tomto preto aktívne vecne legitimovaný. Nie je vo vzťahu k žalovanému nositeľom žiadneho subjektívneho práva a už len z tohto dôvodu bolo treba jeho žalobu zamietnuť.

1.5. Z obsahu spisu a listín je nepochybné, že stavby, ktorých určenie vlastníctva je predmetom tohto sporu, boli postavené v akcii „Z“, resp. že stavebníkom bol jazdecký oddiel Slávia pri JRD Šurany a že stavby financoval MNV Šurany. Taktiež je nepochybné, že predmetné stavby prešli do vlastníctva obce - (neskôr Mesta Šurany) podľa § 15e zákona č. § 15e zákona č. 138/1991 Zb. Podľa správy MsNV Šurany o hospodárení s hmotným majetkom zo dňa 01. 12. 1988 č. Fin.-200/88 nehnuteľný majetok - budova jazdecký areál vybudovaný v akcii Z na parc. č. 1916 bol prevedený do trvalého užívania TJ Slávia pri JRD Šurany za cenu 243.648,- Kčs. Mesto Šurany si vlastnícke nároky na predmetné stavby nerobilo, naopak, ako stavebný úrad prideliť žalovanému súpisné čísla k predmetným stavbám, čím v podstate jeho vlastníctvo uznalo.

1.6. Podľa názoru súdu prvej inštancie, postup správca v konkurznom konaní, počnúc od doplnenia súpisu majetku úpadcu v roku 2018, v súlade so zákonom nebol. V čase, kedy správca zaradil predmetné stavby do súpisu majetku úpadcu, a to už od roku 1995, užíval predmetné stavby žalovaný, do vlastníctva TJ Slávia prešlo trvalé užívanie stavieb už v roku a aj predchádzajúci správca konkurznej podstaty JUDr. Farkaš bol upovedomený o tom, že sú tu prinajmenšom pochybnosti o vlastníctve úpadcu k predmetným stavbám. Napriek tomu, nový správca konkurznej podstaty tieto stavby do súpisu zaradil, a navyše, subjekty, ktoré by mohli voči tomuto zaradeniu do súpisu namietajú, o tom neupovedomil. Je tomu tak preto, že žalobca v 2. rade ako správca konkurznej podstaty úpadcu nepochybne musel vedieť, že jeho predchodca vo funkcii správca konkurznej podstaty úpadcu Výrobno-obchodné družstvo v Šuranoch, v likvidácii, SNP 149, Šurany, IČO: 00199508 sa snažil totožné stavby zaradiť do súpisu majetku úpadcu už v roku 2006 neúspešne. Napriek tomu, ako nový správca, ktorý musel a mal byť s tým oboznámený, konal tak, akoby vlastníctvo úpadcu nebolo sporné, a to aj keď jeho vlastníctvo v katastri nehnuteľností zapísané nebolo, hoci Mesto Šurany jeho vlastníctvo neuznalo, a hoci musel vedieť, že stavby užíva iný subjekt (žalovaný), a napriek týmto skutočnostiam žalovaného neupovedomil o jeho práve podať excindačnú žalobu a bez toho previedol vlastnícke právo k predmetným stavbám na žalobcu v 1. rade. Kúpna zmluva, ktorou následne žalobca v 2. rade previedol vlastnícke právo k predmetným stavbám na žalobcu v 1. rade, je pre rozpor so zákonom a jeho obchádzanie neplatná podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Žalobca v 2. rade ako správca konkurznej podstaty úpadcu nemohol platne kúpnu zmluvou previesť vlastnícke právo k predmetným stavbám na žalobcu v 1. rade, a to z dôvodu, že sám nebol vlastníkom týchto stavieb. Úpadca totiž nebol v čase, kedy zastúpený správcom konkurznej podstaty, prevádzal vlastníctvo k týmto stavbám, ich vlastníkom. Zaradenie majetku do súpisu majetku úpadcu neznamena nadobudnutie vlastníctva tohto majetku úpadcom, ale je iba deklaratórnym zápisom. Na to, aby sa úpadca stal (alebo aby bol) vlastníkom nehnuteľnosti, musí existovať právny úkon, na základe ktorého toto vlastníctvo nadobudne a to taký, ktorý má konštitutívne účinky. Jeho existenciu žalobcovia nepreukázali. Žalobca v 1. rade neunesol svoje dôkazné bremeno v konaní a nepreukázal, že by v jeho prospech vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam svedčilo, a preto súd žalobu zamietol ako nedôvodnú. Do úvahy totiž neprichádza prelomenie zásady „nemo plus iuris“ v prípade dobromyseľného nadobúdateľa (žalobcu v 1. rade), hoci ide o nadobudnutie vlastníctva v rámci konkurzného konania. Je tomu tak preto, že žalobca v 1. rade, a už vôbec nie žalobca v 2. rade, nebol bdelym subjektom tohto právneho úkonu a konali v rozpore so zásadou právo patrí bdelym a ako takému mu súd nemôže poskytnúť ochranu. Žalobca v 1. rade mal a musel vedieť, že úpadca nie je v katastri nehnuteľností zapísaný ako vlastník predmetných stavieb, ako aj to, že tu dlhodobo boli pochybnosti o vlastníctve predmetných stavieb. Súdu sa skôr javilo ako pravdepodobné (a podporuje to i skutočnosť, že obaja žalobcovia vystupujú v konaní na jednej strane, hoci žalobca v 2. rade sa ničoho v konaní nedomáha), že išlo o akúsi ich dohodu a snahu o prevod tohto majetku i napriek pochybnostiam o vlastníctve predmetných stavieb a že žalobca v 1. rade nebol dobromyseľný v tom, že nadobúda majetok patriaci úpadcovi. Pokiaľ ide o vydržanie vlastníckeho práva k predmetným stavbám žalovaným, súd konštatoval, že v smere preukazovania splnenia podmienok vydržania žalovaný neprodukoval dostatok dôkazov (v podstate sa touto otázkou zaoberal okrajovo) a súd v tomto smere nevykonával dokazovanie, a preto nie je možné konštatovať, či k splneniu týchto podmienok došlo alebo nie. Rozhodnutie o tejto otázke a dokazovanie ich splnenia alebo nesplnenia však pre rozhodnutie súdu v tomto konaní o žalobe žalobcov nebolo podstatné a to z dôvodu, že žalovaný i napriek tomu je ako vlastník predmetných stavieb v katastri nehnuteľností zapísaný a žalobu žalobcov i tak súd z iných (vyššie uvedených) dôvodov musel zamietnuť. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a žalovanému v konaní plne úspešnému priznal nárok na plnú náhradu trov konania.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca v 2. rade, namietajúc, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd I. inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd I. inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že súd prvej inštancie absolútne nevyhodnotil, neskúmal dôkaz, či žalovaný mal pred rokom 1990 právnu subjektivitu. Uvedená skutočnosť je absolútne rozhodujúca pre posúdenie listín nachádzajúcich sa v spise, predovšetkým so zreteľom, že v dokumentoch, stavebných povoleniach a podobne sa vyskytuje označenie „Jazdecký oddiel Slávia pri JRD v Šuranoch“ alebo „TJ Slávia pri JRD Šurany“. Žalovaný pred rokom 1990 neexistoval a nositeľom práv a povinností bolo vždy JRD v Šuranoch (t.j. subjekt Výrobno - obchodné družstvo v Šuranoch, v likvidácii, so sídlom ul. SNP 149, 942 01 Šurany, IČO: 00 199 508). Žalovaný do spisu nepredložil jediný listinný dôkaz o svojej právnej subjektivite pred rokom 1990. Tiež namietal, že súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil listiny uvedené

v odsekoch 12, 13, 14 a 15 napadnutého rozsudku a na základe toho dospel k nesprávnym zisteniam. Aj v tomto kontexte súd prvej inštancie neskúmal, či v období, keď boli listiny vydávané, mal „oddiel“ právnu subjektivitu. Prvoinštančný súd tiež nevykonal dôkazy, ako boli navrhované – stanovy alebo zriaďovaciu listinu Telovýchovná jednota Slávia JO Šurany a výpis z registra mimovládnych a neziskových organizácií vedený Ministerstvom vnútra pre žalovaného. Účelom vykonania týchto dôkazov bolo zistiť, kedy a ako vznikol žalovaný a od kedy mal právnu subjektivitu. Súd taktiež nevyhodnotil rozpory a údaje v listinnom dôkaze - kolaudačné rozhodnutie č. 523/1995-N. Rovnako sa súd prvej inštancie nezaoberal rozpormi medzi jednotlivými listinami (kolaudačné rozhodnutie verzus rozhodnutie o pridelení súpisného čísla). Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil v celom rozsahu a vrátil vec súdu na ďalšie konanie.

3. Žalobca v 1. rade v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu v 2. rade uviedol, že zotrváva v pozícii sporovej strany, ktorá nepodala odvolanie. Následne, podľa rozhodnutia odvolacieho súdu, zväží ďalší postup, či už voči žalovanému, alebo žalobcovi v 2. rade.

4. K odvolaniu žalobcu v 2. rade sa písomne vyjadril žalovaný, udávajúc, že sa plne stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, ktorý považuje v celom rozsahu za vecne správny. Tvrdenia žalobcu v 2. rade v odvolaní nie sú opodstatnené a pre účely ďalšieho konania ani právne významné, a to predovšetkým z dôvodu absencie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v 2. rade v konaní. Žalobca v 2. rade v odvolaní ani žiadnym spôsobom nespochybnil, že by zistenie súdu prvej inštancie o nedostatku jeho aktívnej vecnej legitímácie bolo nesprávne. Pokiaľ žalobca v 2. rade nie je v konaní aktívne vecne legitimovaný, nie sú splnené procesné podmienky prípustnosti odvolania. Tiež má za to, že je bezrozporné, že správca konkurznej podstaty nekonal v súlade so zákonom č. 328/1991 Z. z. o konkurze a vyrovnaní, a tak nemohol ani nikdy platne previesť vlastnícke právo na žalobcu v 1. rade k predmetným stavbám z dôvodov, ktoré uviedol súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí. V odvolaní žalobca v 2. rade zároveň žiadnym spôsobom nespochybnil a ani sa nijak nevyjadril k predmetným zisteniam súdu prvej inštancie, dôležitým pre rozhodnutie vo veci samej. Navrhol, aby odvolací súd odvolanie žalobcu v 2. rade podľa ust. § 386 písm. b) CSP odmietol, eventuálne, pokiaľ bude odvolanie posúdené ako procesne prípustné, navrhol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť.

5. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania žalobcu v 2. rade (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP), prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania a po prejednaní veci dospel k záveru, že odvolanie žalobcu v 2. rade nie je dôvodné a napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť.

6. Predmetom konania je žaloba žalobcov v 1. a 2. rade, ktorou sa domáhali určenia, že žalobca v 1. rade je výlučným vlastníkom nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX pre kat. územie A., ktoré sú vedené ako stavby súp. č. XXXX na parc. reg. C-KN č. 1916/14, súp. č. XXXX na parc. reg. C-KN č. 1916/11 a 1916/12, súp. č. XXXX na parc. reg. C-KN č. 1916/13 a súp. č. XXXX na parc. reg. C-KN č. 1916/15 a 1916/16. Svoju žalobu zdôvodňovali tým, že na majetok úpadcu Výrobnobchodné družstvo v Šuranoch, v likvidácii, SNP 149, Šurany, IČO: 00199508 bol uznesením Krajského súdu Bratislava sp. zn. 1K/222/1994 zo dňa 16. 10. 1995 vyhlásený konkurz a za jeho správcu bol určený žalobca v 2. rade dňa 17. 05. 2007, pričom uznesením zo dňa 20. 02. 1997 konkurzný súd udelil súhlas na predaj majetku úpadcu mimo dražby. Dňa 01. 08. 2019 správca konkurznej podstaty doplnil súpis majetku o nehnuteľnosti v kat. území A., a to maštal' súp. č. XXXX na parc. č. 1916/11 a 1916/12, sklad krmiva súp. č. XXXX na parc. č. 1916/13, administratívnu budovu a stajňu súp. č. XXXX na parc. č. 1916/14, kôľňu - jazdiareň súp. č. XXXX na parc. č. 1916/15 a 1916/16, rozhodcovskú vežu 1 na parc. č. 1335/1 a 1330 a rozhodcovskú vežu 2 na parc. č. 1253/100 a 1371, pričom mu nebolo doručené žiadne podanie od osôb, ktoré by si uplatňovali nároky spochybňujúce ich zaradenie do súpisu a následne po ponukovom konaní tieto nehnuteľnosti kúpnu zmluvou z 26. 03. 2020 previedol na žalobcu v 1. rade, v znení dodatku ku kúpnej zmluve zo dňa 30. 10. 2020. Následne však žalobca v 2. rade v katastri nehnuteľností zistil, že na LV č. XXXX pre kat. územie A. je na základe oznámenia o pridelení súpisného čísla 1513/2020 a 15614/2020 zo dňa 17. 12. 2020 – Z - 10358/2020 - č. zmeny 108/2020 ako vlastníak predmetných nehnuteľností evidovaný žalovaný, ktorý zaradenie majetku do súpisu nenamietal, hoci o ňom vedel.

7. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

8. Podľa § 379 CSP odvolací súd je rozsahom odvolania viazaný okrem prípadov, ak
a/ od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol dotknutý
b/ ide o nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 a odvolanie podal len niektorý zo subjektov
c/ určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

9. Podľa § 380 ods. 1 CSP odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný.

10. Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa ako hmotnoprávnou, tak aj procesnoprávnou oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať nielen zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté konanie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania (okrem prípadov uvedených v ustanovení § 379 CSP), tak aj dôvodmi podaného odvolania. Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu.

11. Prejednávajúc podané odvolanie žalobcu v 2. rade z hľadiska ním vymedzených odvolacích dôvodov, ktorými je odvolací súd viazaný, je potrebné konštatovať, že toto odvolanie nebolo spôsobilé privodiť zmenu, resp. zrušenie napadnutého rozhodnutia, v prospech odvolateľa.

12. Jedným z nosných dôvodov zamietnutia žaloby žalobcu v 2. rade bol súdom prvej inštancie konštatovaný nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v 2. rade na podanie tejto žaloby, keď súd prvej inštancie konštatoval, že žalobca v 2. rade sa v tomto konaní vo svoj prospech ničoho nedomáha a vo vzťahu k žalovanému nie je nositeľom žiadneho subjektívneho práva.

13. Vychádzajúc z obsahu podaného odvolania žalobcu v 2. rade, je nespornou skutočnosť, že dôvody odvolania žalobcu v 2. rade vôbec nesmerujú k súdom vyslovenému nedostatku jeho aktívnej vecnej legitímácie v tomto konaní, keď žalobca v 2. rade v zásade namietal v podanom odvolaní to, že súd prvej inštancie sa nezaoberal skutočnosťami ohľadne právnej subjektivity žalovaného a v tomto kontexte listinami nachádzajúcimi sa v súdnom spise, ako i rozporom medzi jednotlivými listinnými dokladmi, ktoré sú súčasťou súdneho spisu. Dôvod, ktorý viedol súd prvej inštancie k zamietnutiu žaloby žalobcu v 2. rade, týkajúci sa konštatovaného nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v 2. rade, žalobca v 2. rade v podanom odvolaní žiadnym spôsobom nespochybnil. V kontexte uvedeného, ako i súčasne konštatujúc, že súd prvej inštancie prijal správne právne závery o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v 2. rade v tomto konaní, je potrebné konštatovať nedôvodnosť podaného odvolania žalobcu v 2. rade, keď ním prezentované odvolacie dôvody, pri nenamietanej absencii jeho aktívnej vecnej legitímácie v tomto konaní, boli právne irelevantné a na výsledok tohto sporu nemajú žiadny vplyv. Odvolací súd z uvedeného dôvodu sa k vyššie udávaným odvolacím dôvodom, ako nemajúcim vplyv na výsledok odvolacieho konania ani nevyjadruje, keď tieto žiadnym spôsobom výsledok odvolacieho konania neovplyvnia. K súdom vyslovenému nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v 2. rade v tomto konaní odvolací súd na doplnenie udáva, že správca, ktorý vystupuje ako osoba, ktorej úlohou je speňaženie majetku patriaceho do podstaty, po speňažení tohto majetku jeho predajom mimo dražby žalobcovi v 1. rade, nie je subjektom, ktorý je vecne legitímovaný domáhať sa určenia vlastníckeho práva žalobcu v 1. rade k nehnuteľnostiam, ktoré boli predmetom prevodu majetku úpadcu na žalobcu v 1. rade.

14. S ohľadom na vyššie uvedené dôvody, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1 CSP potvrdil, keď súd prvej inštancie prijal správne právne závery o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v 2. rade v tomto konaní, pričom odvolacie dôvody žalobcu v 2. rade k takto prijatým záverom súdu prvej inštancie, ktoré boli dôvodom zamietnutia jeho žaloby, nesmerovali, a tým žiadnym spôsobom správne prijaté závery súdu prvej inštancie nespochybňovali argumentáciou, ktorá by bol schopná riadneho odvolacieho prieskumu, pričom dôvody udávané odvolateľom v podanom odvolaní boli v kontexte uvedeného právne bezvýznamné, nemajúce žiaden vplyv na výsledok tohto konania, v ktorom žalobca v 2. rade nie je aktívne vecne legitímovaný.

15. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1, § 255 ods. 1, CSP tak, že v odvolacom konaní úspešnému žalovanému priznal vo vzťahu k žalobcovi v 2. rade nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.
Toto rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).